

Verhaal van Ronald Baksteen uit Oorlogsjaren in Overasselt.

Hent de Kleijn op de Grebbeberg.

Op 13 mei 1940, Tweede Pinksterdag wordt het voor altijd nacht voor Hent de Kleijn uit Overasselt, die op de Grebbeberg is gelegerd. Hij is 35 jaar als de oorlog uitbreekt.

Met elf man ligt hij in een mitrailleurstelling. Er wordt gevochten op leven en dood. Als de Duitsers hun stelling omsingelen, rest hun niets anders dan zich over te geven. Ze steken hun handen omhoog, maar de vijand schiet toch door: vijf van de elf man sneuvelen. De Kleijn wordt zwaar gewond: een kogel raakt hem tussen de ogen en een tweede doorboort arm en schouder

Drie mannen zijn in de ijzeren koepel achtergebleven. Een Duitser gooit twee handgranaten in die koepel. Een ontploft midden tussen hen in, de andere bij de deuropening. Normaal gesproken hadden ze dit niet kunnen overleven, maar geen van hen heeft ook maar enig noemenswaardig letsel door deze laffe aanval.

Nadat de Kleijn een uur of acht krimpnd van de pijn op de grond heeft gelegen komt er hulp en wordt hij naar een Rode Kruispost in Wageningen vervoerd. Van daar wordt hij overgebracht naar het St. Elisabeths Gasthuis in Arnhem en vervolgens naar het Ooglijdersgasthuis te Utrecht. Het heeft ongeveer een jaar geduurd voordat hij uiteindelijk naar huis kon gaan. Inmiddels is de vreselijke waarheid tot hem doorgedrongen. Dat hij zijn beide ogen is kwijtgeraakt.

Hij heeft zijn ongeluk niet als een vloek ervaren, hij is niet verbitterd geworden, maar hij heeft zijn leven zin weten te geven door niet bij de pakken te gaan neerzitten, maar allerlei activiteiten te ontwikkelen. Dieren verzorgen, motoren repareren, timmeren en dat alles op gevoel. Ook typen heeft hij zich aangeleerd en het brailleschrift. Hij schreef een streekroman: Als de Rogge Rijpt en gedichten in het dialect van zijn streek. Hier twee coupletten uit zijn gedicht: "De Raod van de Schoier"

Toen ging iej weg, ik was alleen ja, ien mien hart wier ut zo licht
alleen wir ien ut duuster de ik begon te zinge
maar door die muur van duuster heen ik zag wir mit de oge dicht
zag ik op ins Gods luuster de glans van alle dinge
Ik zag de zon, den hemel blauw ik vuulde dankbaar wir de kracht
de bloemen en de plante de lust an mien gegeve
Ik zag ien kind, ik zag mien vrouw om ien de lange donkre nacht
veul schons nor alle kant wir dankbaar vort te leve

Hent de Kleijn heeft weliswaar zwaargewond de slag op de Grebbeberg overleefd.

Vijf inwoners uit Balgoij, Heumen, Overasselt en Nederasselt sneuvelen er op 12 en 13 mei.

Het zijn:

Jac Thijssen

Sigbert Toonen Dekkers

Grad Cloosterman

Piet van Kuppenveld en

Grad de Valk